

6 Nej, när du ber, gå in i din kammare och stäng din dörr och be till din far som är i det fördolda. Då skall din Far som ser i det fördolda belöna dig.

7 Och när ni ber skall ni inte rabbla tomma ord som hedningarna. De tänker att de ska bli bönhörda för sina många ords skull.

8 Var inte som de, för er Far vet vad ni behöver innan ni ber Honom om det. Folkbibelns översättning

Gud, universums upphovsman, skaparen som är utanför tid och rum – han och jag lilla människa i samtal med varandra? Egentligen en svindlande tanke! Vågar jag ens öppna munnen, lyfta blicken?

Bön – det är samtal med Gud. Brukar jag tänka.

Ett sam-tal – det handlar om minst två personer som både kommer till tals och blir hörda, som ger och får respons. Till exempel som i en god relation som präglas av öppenhet, ärlighet och kärlek.

Sam-tal – är så klart så mycket mera än att lägga fram en mängd önskningar och sen vända ryggen för att gå.

Gå in i din kammare när du ber uppmanar Jesus. "Kammare"? Vad menar han med det ordet?

I dåtidens språkbruk användes det som beteckning för ett rum där man förvarade sina värdefullaste saker. Ett rum dit man inte släppte in vem som helst.

Ordet kan också översättas med "inre rum".

Inre rum – det måste vara "mitt innersta". Mitt hjärta. Platsen dit in bara ytterst få ha verklig inblick.

Det är platsen där jag får möta Fadern för samtal. Där i mitt innersta behöver jag inte "rabbla en mängd tomma ord" och försöka vinna hans uppmärksamhet. Han är redan här.

Och där i mitt innersta får jag vara äkta och där är det lättast att höra Fadern, att lyssna på hans röst. Bakom stängd dörr, dit in inga andra ljud når och distrahera. I stillheten vill han bli hört.

Det är som när jag får en god vän på besök. Då lägger jag allt annat åt sidan. Stänger av och lägga undan mobilen. Stänger dörren så att vi är ensamma och kan ge varandra all uppmärksamhet.

Samtalet kan få djup. Och beröra vårt innersta.

Men varför be när Gud redan vet allt vad jag behöver? Kan jag inte spara in på bönen när Fadern alla redan vet?

Jesus säger inte att vi kan bespara oss att be, utan vi kan spara oss de många orden.

Fadern vet för han känner mig. Känner mig bättre än jag gör själv!

Om det är så – ja men då vill jag ju absolut söka samtalet med Honom. Kan det vara bättre?

Om det är så, då behöver jag ju inte heller oro mig, om jag ber rätt eller vilka ord jag helst ska använda för att övertala honom.

Men lyssna och höra vad Han säger, det vill jag öva mig i.

"Kom, vi slänger iväg en bön" hörde jag någon säga. Nej jag tror inte att det var så illa menat som det lät. Men de fick mig att haka till. För så gör jag ibland. Inte för att jag ha bråttom utan i tanklöshet.

Så är där orden om lönen som de fått ut som visar upp sin bön i synagogan eller i gathörnen för att synas – vers 5 – och sedan som vi redan läste om Fadern som belönar.

Att bli sedd, sedd av människor – det är ”lönen” i vers 5. Men att bli sedd av Gud, min Far – wow – så mycket bättre lön...

Det är en god Fader som du och jag får be till, får samtalar med. Vi berörde det flera gånger under det gångna vinterhalvåret. Och bönen som Jesus lär oss är en fantastisk exempel och vägledning med ett djup som vi om och om igen får och bör blicka in i.

Tack gode Fader!

Klaus

Om du vill – en liten berättelse av en okänd författare:

En spindel levde förnöjd på sitt nät och hade det riktigt bra så. Men så en dag hörde den: ”världen har förändrats. Saker och ting är inte längre som förr. Du måste anpassa dig, lägga åt sidan vad som är föråldrad, rationalisera bort sådant du inte längre behöver!”

Spindeln hade aldrig fallit för andras påtryckningar men nu blev den stressad av att höra att hennes sätt att vara ansågs inte passande längre utan var förlegad.

Slutligen stod den inte emot längre utan gick igång och undersökte hela sitt lilla företag, sitt nät.

Nej, inte en tråd var överflödigt utan var och en var helt enkelt nödvändig för att överleva.

Men till slut fann den ändå en tråd, en som gick lodrätt uppåt. Aldrig hade någon flyga fastnad på den. Den är ju värdelös och verkligen överflödigt, tänkte spindeln och bet av den.

Men då föll nätet ihop. Det var just den tråden som hela spindelvävnaden hängde på. Denna enda tråd uppåt hade betydelse för allt annat. För hela hennes överlevnad.

Att spara in på bönen, tycks till en början inte spela någon större roll. Men på denna osynliga tråd uppåt hänger allt annat.